

# REVISTA ORĂȘTIEI

## ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe  $\frac{1}{2}$  an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.  
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.  
Manuscrise nu să înapoiază. — Scrisori nefrancate  
nu se primeșc.  
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:  
Aurel Popovici-Barcianu, director.PROPRIETATEA  
Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

## INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament că și pentru insertiuni, sunt să se trimită la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

## De încheiere.

Precum am anunțat deja în numărul nostru 49, «Revista Orăștiei» înceată a mai apără cu finea acestui an, aşadar cu numărul de față.

Motivul pe care facem sistarea acestei foi, e acela, că «Reuniunea economică» din Orăştie a hotărât să înființeze și ea o foaie în acest oraș, foaie economică, ear' noi suntem de credință, că amândouă foile nu am putea să ne susținem bine, ci ne-am fi una spre greutate celeialalte, și aşa fiind și noi de părere că foaia economică a «Reuniunii economice» e într'adevăr de lipsă atât pentru cuvenitul că azi noi Români din Transilvania și Ungaria nu avem nici o foaie de acest fel, că și pentru aceea, că avându'-și foaia sa, și Reuniunea își va putea mai bine slugi scopurile și promova interesele, — am hotărât noi ca deocamdată să încrețăm apariția «Revistei».

Când se va crede trebuincios, se va putea reînființa un ziar politic, fie aici, fie în alt centru, pentru acest comitat românesc mare, și noi nu ne îndoim, că se vor afla, ba știm chiar că se află în mijlocul nostru bărbați, cari vor îngrijii ca aceasta să se și întâmple.

*Ear' noi, cari prin aceasta punem capăt încercării noastre, ne ținem de dorință a mulțumii publicului și tuturor colaboratorilor pentru sprințul ce nălau dat în această vreme.*

Ear' dacă e să încheiem cu un sfat, cu un îndemn, apoi credem că nu pu-

tem da cetitorilor nostri un îndemn mai bun, mai folositor atât lor, că și causei comune peste tot, decât acela, că să întimpine pe viitor cu toată bună voință și căldura «Reuniunea economică» din Orăştie, și să-i dea macar ei și foii celei nove ce ea, Reuniunea o înființează, un sprinț că mai bun și mai călduros!

«Reuniunea economică» și zeloașii sei conducători și muncitori, urmăresc într'adevăr un scop tare frumos, căruia ne închinăm și noi și îi dorim reușite strălucite.

*Cu acestea încheind, dorim tuturor cetitorilor nostri, ca în toate cele bune ce și le vor dori, D-zeu să le ajute!*

## Congregația din Deva.

Vineri în 29 Dec. n. s'a ținut la Deva obișnuita congregație de iarnă a comitatului nostru.

Ceea-ce mai mult ne interesează pe noi Români despre decursul acestei congregații, sunt următoarele două chestiuni: 1. Insula săcătă memoriei lui Iancu și 2. desfrâul presei maghiare față de poporul nostru.

Dl Dr. Aurel Vlad, îndată după cuvenitul de deschidere al fizpanului, contele Bethlen Miklós, anunță că are a face vicișpanului o interpelare importantă. Dar' n'a început-o bine, și atât fizpanul și vicișpanul, că și membrii maghiari au început a face la fețe acre, și sub cuvenit că interpelarea n'ar fi la loc, l-au întrerupt.

Văzând dñi Vlad că-i e peste puțină a mai vorbi, a dat interpelarea în scris dlui vicișpan, care la început nu voia să cetească, ci împăturându-o și pus-o pe masă; după puțină răsgândire

a luat-o de nou în mâni și a cetea singur, punându-o apoi cărășii jos. Dl Vlad indignat de această procedură se provoacă la regulamentul intern, așa apoi fiindcă chiar și un membru maghiar a zis să se cetească, dl Vlad a dat cetirea următoarei:

## Interpelări.

## Onorață congregație!

In urma atentatului criminal săvîrsit de neomul viceprocuror contele Lázár Miklós din Alba-Iulia față de memoria lui Avram Iancu, cu ocazia peractării ținută în 30 Nov. și 1 Dec., când numitul slujbaș plătit și susținut și din a noastre sudori, nu s'a sfăut a păngări memoria sfântă a celui mai mare și iubit erou național român din anii 1848—49, numindu-l »haramia vezér« și insultând astfel întreaga națiune română, — o adâncă și legitimă revoltă a cuprinse toate straturile poporului român și agită în continuu spiritele neasteptate la un atare atentat barbar și fără de păreche în istoria popoarelor civilizate.

Deoarece interesele statului și a pacinicei conviețuirii pretind pentru mulcomirea opiniei publice a adâncă vătămatului popor exemplară satisfacție, am onoare de a face dlui vicecomite următoarea interpelare:

1. Ce pașii a făcut dl vicecomite, ca reprezentantul acestui eminamente românesc comitat, cu scop de a căstiga satisfacția cuvenită pentru neumanul atentat comis față de memoria lui Iancu și pentru a curma agitația și revolta ce din zi în zi ia dimensiuni tot mai mari?

2. Ce pașii a făcut dl vicecomite, ca reprezentantul comitatului onorat de soarte prin împrejurarea, că pe teritoriul seu își doarme somnul de veci tragicul erou Iancu, — pentru a ne scuti în viitor de asemenea scene și evenimente revoltoare?

3. Dacă până aci nu s'a făcut încă nimic în această privință, nu crede domnul vicecomite, că — în urma oficiului ce'l poartă — e dator de a aduce la cunoștință dlui mi-

nistrul de justiție, că poporul român și în special locuitorii acestui comitat, revoltăți în suflul lor pretind satisfacția cuvenită și nu se simte dl vicecomite obligat de a atrage atenția lui ministru de justiție asupra împrejurării, că e timpul suprem de a se lua măsurile necesare pentru împedecarea procurorilor regești întru a face politică în sanctuarul justiției și întru a vătăma prin vorbe nesocite sentimentele de pietate și justiție ale cetățenilor?

Deva, 29 Decembrie 1899.

Dr. Aurel Vlad,  
membru al congregației.

Auzind membrii maghiari această interpelare, schimbau la fețe și se înholbau unii la alții, fără să știe ce se răspundă. În sfîrșit vicișpanul se scoala confus și spune că aceasta nu se ține de cercul seu de activitate; după aceea fizpanul anunță că răspunsul vicișpanului se ia la cunoștință de congregație, crezând că în chipul acesta a scăpat de această chestie, care li-a băgat fiori. Dar' s'a înșelat, căci îndată se ridică dl Francisc Hosszu Longin, și cerând și d-sa cuvîntul, adreseză vicișpanului următoarea:

## Interpelare.

In fața spiritului antidinastic și agitațiilor zilnice ce se propagă în presa maghiară întrunind toate atributele delictului cuprins în §-ii 271 și 272 din cod. pen., prin care se submina autoritatea legilor, se provoacă în continuu la ură Maghiarii contra Românilor, se țin în continuu nemulțumire și ferbere popoarele constitutive ale acestui stat, — se conturbă concordia, liniștea publică și siguranța privată, bă înșași ordinea de drept a statului;

In fața faptului, că procurorii regești, nici într'un singur cas, dela înființarea acestei instituții, nu au cerut satisfacție înaintea justiției pentru agitațiunile presei maghiare contra naționalităților nemaghiare, care

## FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

## Aleluia Crăciunului.

Bisericile peste câteva zile vor fi împodobite de sărbătoare. Dar' sărbătoarea să fie și în inimă. Cântece sfinte se sting în târcere, luminăriile asemenea se sting, dar' să arză neconțin în noi bucuria care produce, bucuria care face să scapere gândirea, bucuria care ne adoarne în visuri de trandafir și ne deșteaptă încrezători, vioi, muncitori, la lumina noastră dimineți.

Vieata omenească este o bătălie. Dar' să nu ne mai îngrijim de nenorociri, de furtuni: la fundul păharului amar rîmâne mărgăritarul, și furtuna se înconună cu curcubeul. *Aleluia!*

Zi cu zi trece, amorul propriu, copil nărvit, strigă la rânilor ce primește. Și de geaba îi mai zici: »Taci!« El urlă, dă din picioare, și se așază în suflul patului infame; dar' aide să îsprăvim cu asta. Se începem din nou idila senină, aurea aetas, să iubim vieata, și atunci moartea va fi singura noastră durere. Se cântă, să cântă noului an care mai are puțin până să vie în lume, și să înconună cu flori pe anul ce moare. *Aleluia!*

O vîeață nouă însuflarește orașul, satul și casele noastre.

De pe la geamurile vesele ale neguțătorilor surîd mii de mii de daruri plăcute, și în familiile suride unirea. Multe drepte se strîng, multe buze se unesc într'o sărutare de drăgoște și de înfrângere.

Ah! da vrem să ne așezăm veseli la banchet. Aici cu toții, și să ciocnîm păherelé spumătoare într'o ciocnire veselă. *Aleluia!*

Voi nebunateci copii, de ce vă strîngi toti împrejurul meu? Vouă arborul încărcat de jucării, de luminări, de flori...

Doamne că mănușe se ridică ca să apece fructele cele plăcute! Căte capete radiante, în mijlocul unor mici tipete de bucurie, se învîrtesc prin prejurul arborului dorit!

Ca și acel arbor, să se înalte vîeața voastră, o copilă. Pe fiecare ramură să fie o lumină, în ori-ce foaie să fie o floare. *Aleluia!*

Dar' tu, fetișoară, ce vrei? Cări o păpușă? Eată și pentru tine asta: și tu ai și început să măngăi, să săruști cu o dragoste delicată, și te culci fericită pe patul tău alb ca zăpada, cu păpușă largă tine.

Dormi, dormi, liniștită, și viscază un cuiu viitor, pentru că în tine licărește mama, o copilă!

Tu din contră, copil neastămpărat, îndată ce și-a intrat în mâna un general al marelui armate, îl spargi, pentru că vrei să-l vezi pe dinluntru, vrei să vezi cum e făcut.

Pe când sorioara ta păstrează tot, tu strici tot. Tu, Nicușorule, cauți necunoscutul. Dar' bagă de seamă: tu nu găsești nimic și în mâna și rămân numai frânturi.

Ah! acum plâng! Sărmănuș general al marelui armate! Și el a finit-o rău! Asta este dureros, totuși să cântăm *Aleluia!*

Voi copile vioale, care vă înăspriți seara degetele grațioase cu acul, aruncați azi acul acela. Imbrăcați-vă cu rochii elegante. Cu căteva parale vă simțiți niște niște principese și puteți primi cu satisfacție pe logodnicii voștri, eleganți, împodobiți și dinșii tot cu căteva parale.

Cam puțin lux face bine! Când avem pe noi o haină frumoasă, și gândirea, prezența, mersul se înmobilizează. Să căutăm în onoarea luxului care nu ruinează buzunarele, dar care este comună muncei. *Aleluia!*

Și aleluia strigă cu toții într'un glas. Bucuria să a zis că locuște într'un palat străvezător. Să intrăm cu toții într'insul. Nimici nu va voi să strîngă sfîrșiturile de pe la mese; nimici nu va vrea să rămână în urmă, spectator nemâncat al lucrurilor de cari cineva se bucură măcar un moment în palatul de cristal. *Aleluia!*

Și voi generosi lucrători, benchetuiți veșeli, nu veți în sănătatea cui vă lingusește, nu; dar' aveți credință numai într'o muncă harnică și onestă, care întărește nervii, inima și cugetarea. *Aleluia!*

\* \* \* \* \* Si vouă, elegante doamneli Ce vă poate oferi un cântător de mijloc?

Ce lipsește acestei dragoste a voastre de odăță, plină de dantele, de parfumuri, și strălucitoare de bijuterii?

Nimici. Voi stați în mijlocul unui raiu și voi să sunteți zeițele.

Urându-vă așteptând vre-un pas iubit, aruncați ochii pe niște volume elegante legate. O, faceți să salte grațioasele voastre degete pe clapele unui pian, și fiindcă este Crăciunul cântări: *Aleluia!*

Și aleluia strigă cu toții într'un glas. Bucuria să a zis că locuște într'un palat străvezător. Să căutăm în onoarea luxului care nu ruinează buzunarele, dar care este comună muncei. *Aleluia!*



Guvernul german pentru aceasta a cerut satisfacție și privește cu ochi răi pe Anglia.

Nu i-a plăcut Greciei organizarea armatei sale de până acum. De aceea s'a hotărît ca să facă o organisare de nou, predând întreaga comandă a armatei moștenitorului de tron, și voind a aduce un general din străinătate, pentru reorganisarea aceleia.

Văzând ministru de culte și instrucție publică, Vlassics, că nu poate vîrnu cu puterea limba maghiară în toate școalele din Fiume, deoarece Fiumanii se opun cu toată bărbăția, a adresat acum o ordonanță orașului, în care spune, că ea este a se introduce numai în școalele susținute de confesiuni și de privați, ear' nu și în cele comunitare, cari fiind autonome, posed singure dreptul de a stabili planul de învățământ.

## PACEA LUMII

Răsboiul din Transvaal.

Intre Englezi și Buri răsboiul deocamdată a încetat, căci nici o stire de sensație nu mai sosește de pe câmpurile de luptă. Trupele engleze anume nu vor mai încerca să atace nimic; până ce noul comandant, lordul Roberts, nu va sosi la fața locului. Astfel Buri aproape negații au pus mâinile pe magaziile dela Glencoe și Newcastle, unde Englezii aveau pe trei luni proviziuni. Armele cuprinse de Buri în aceste locuri se urcă la o valoare de peste jumătate milion funți sterlini.

## NOUTĂȚI

**Cătră cetitorii!** Abia câteva zile ne mai despart de Anul-nou. Iubiiți nostri cetitori, de astă-dată nu vor mai fi invitați ca să binevoiască și reînnoi abonamentul și a îndemna și pe alții la abonarea acestei foi, ca până aci, căci «Revista Orăștiei» pe viitor nu va mai apărea. Dar va apărea tot aici în Orăștie o altă foaie, »Bunul Econom«, care însă nu stă în nici o legătură cu foaia noastră de până aci, e asa zicând cu totul independentă de noi, cari am supraveghiat mersul acestei foi. Drept aceea aducem tuturor cetitorilor și colaboratorilor nostri cea mai ferbinte mulțumită pentru binevoitorul sprințin ce ni-l-au dat în decurs de 5 ani de zile. Că împlinintu-ne-am într-o toate datorințele ce ni-sau impus în acest interval, asta o lăsăm s-o judece on. cetitori își.

Credința noastră este, că între împregurările gălele în cari trăim și în urma multelor neajunsuri cu care a trebuit să ne luptăm, am satisfăcut îndestul angajamentului ce l'am luat când am înființat foaia.

Acum, că acesta este cel din urmă număr al «Revistei», prin care le mai putem adresa tuturor căte un cuvânt, ne ținem de datorință a-i îndemna, că în locul acestei foi, fiecare să-și aboneze o altă foaie, să nu se lase nici unul fără vre-o foaie românească în casa sa, căci numai astfel vom putea afla unii și alții despre soartea noastră și numai în acest chip vom putea scăpa cu vremea de necazurile și lipsele ce ne-au cuprins.

Rugând pe atotputernicul D-zeu, că pe viitor să-și reverse darul seu cel

ceresc asupra tuturor Românilor, și să-i povătuiească pe calea cea devederă, fiind cu noi și cu cauza noastră pentru care ne luptăm cu toții, dorim tuturor cetitorilor și colaboratorilor nostri *Serbători fericite, și An-Nou cu bine.*

**De Anul-Nou.** La cassa „Asociației” din Sibiu s'a încasat pentru fondul Casei Naționale 161 cor.

**Necrolog.** Primim următorul anunț funerar: *Ioan Bădilă*, jude reg. de tribunal, membru fondator al »Asociației pentru literatură română și cultura poporului român«, după lungi și grele suferințe, astăzi la orele 8<sup>1/2</sup> din zi, în al 61-lea an al vieții, și-a dat sufletul seu nobil dedicat binelui public și familiile sale, în mâinile Creatorului. Rămășitele pământești ale scumpului defunct se vor transporta Mercuri în 3 Ian. n. la 3 ore p. m. din casa proprie, strada Urezu Nr. 9, la cimitirul gr.-or. din suburbii Poarta-Turnului, spre vecinica odihnă. Sibiu, în 1 Ianuarie 1900. *Faithica familie.*

**Pe căi gresite.** O parte a tinerilor universitari români cari să aflu la concediu în Orăștie să pregătesc să arangia un bal românesc. Se zice că unii din ei au lansat nefericita idee, de a pune în ordinea de dans și două »Csárdás«-uri. Dacă așa este, apoi mai bine ar face tinerii nostri de mare speranță, ca în loc de a se ocupa cu aranjarea de bal, să cetească »apelul dlui Dr. A. Frâncu dat în cauza fondului lui Iancu«, și să învețe de rost »Des-teaptă-te Române«, ca inspirația ce o vor căștiga să-i facă să se reîntoarcă de pe căile rele și gresite pe care au alunecat, poate nu din vina lor.

**Chirotoniri.** În 17 și 18 Dec. n. au fost chirotoniți întru presbiteri dnii Iosif Gombos și Petru Hădan, acest din urmă pentru parochia Rădulești, tract. Dobra.

**Cabinetul austriac Wittek** încă și-a trăit traiul și și-a mâncat mălaul. După ce cu ajutorul său 14 a îsprăvit unele afaceri de stat, își va da acum demisia. Ca urmaș al seu se zice că ar fi fostul ministru de interne, Dr. Körber.

**Urmașul Papei.** Papa Leo și-a numit deja pe urmașul său, este gardinul Gotti, care a fost recomandat din partea Papei tuturor cardinalilor, ca cel mai vrednic de a ocupa scaunul sfânt.

**Tulburări în Boemia.** Din Praga se vede că pe insula Sofia de-acolo s-au petrecut mari tulburări. Publicul cerea ca musica militară se sănătește naționale cehă; dar ea n'a voit, ci a plecat, fără să satisfacă publicului, care apoi a erupt în strigăte de »Abzug« la adresa ei, după aceea au rupt toate decorațiunile negru-galben. Poliția abia a putut restabili ordinea.

**Istoricul regimentelor.** Istoricul regimentelor austro-ungare, precum și luptele la care au luat parte, în urma hotărârii cercurilor militare, se vor tipări în limbajul căt se poate de popular și se vor împărtăși în limba lor maternă.

**Wlassics pe ducă!** În cercurile politice din Budapesta se vorbește, că ministrul Wlassics și-a dat demisia. Două sunt causele acestei dimisionări: una afacerea fostului profesor Varga Otto și a doua afacerea rentei școalelor din Brașov.

**Hotelul Suveranilor.** Din Paris se scriu următoarele: Regimul francez a închiriat cu 60.800 franci hotelul unui medic de dinți, reședat în anul trecut, pe seama familiei principale ce vor lua parte la expoziția din 1900. Hotelul este situat într-un parc foarte frumos. Lângă acel hotel s'a mai zidit multe alte clădiri frumoase, pe seama altor nobilătilă.

**Român viteaz în armata Burilor.** Între alte suprinderi, răsboiul dintre Englezi și Buri ne înșează și viteja fără seamă a unui Român. Numele lui este Petru Leustian din Iermata (aproape de Arad). Foile ungurești sunt pline de amănunte despre viteja acestuia. Eată, ce s'a întâmplat cu acest Român

fiind el în Africa, a plecat și el în răsboiu în știrea Burilor. Chiar la începutul luptelor, Englezii au prins un colonel Bur. Leustian însă și câțiva tovarăși văzând primejdia, cu un curagiu, pe care numai Românii îl au, s'a năpustit asupra Englezilor, cari duceau deja legat pe colonelul bur. S'a început atunci o luptă, pierd la pierd, în care a căzut și dintr-o parte și dintr'alta. Pe colonel l'a mărtuit însă din mâinile Englezilor și au mărtuit și cinstea Burilor! Aflând generalul Joubert despre această viteje, a Românilui, l'a înaintat făcându-l sublocotenent, din soldat de rând ce a fost.

**Regele Alexandru în Viena.** Se vede că regele Alexandru, cu ocazia audienței ce a avut-o în Viena la Imperatul nostru, a dăruit acestuia marea cruce a ordinului Marele Milosch. În onoarea Regelui s'a dat apoi seara un dîneu în sala de marmoră. După dîneu s'a dus împreună la operă.

**Petrecere de dans.** vor arangia damele române din Lipova, în favorul copiilor săraci dela școalele române din loc în 9/21 Ianuarie 1900 în sala »Archiducelui Iosif«.

**Împușcată din întemplieră.** Joi în 21 Dec. n. magazinierul unei fabrici din Budapesta, se preumbila printre lucrători cu revolverul în mâna. Deodată revolverul se descarcă și glonțul intrase în peptul unei fete din apropiere, care indată a căzut moartă la pământ.

**Biserică arsă.** În 24 Dec. la 7 și jum. ore seara, a isbucnit foc în biserică din Pașcani, arzând până în fundament, neputându-se nimic să spă dintr-însă.

**Ceva despre tricolorul românesc.** În fața goanei întreprinsă de guvernul bucovinean împotriva tricolorului românesc, dl Dr. I. G. Sbiera, profesor universitar în Cernăuți și membru al Academiei-Române, a finit să lămuirească într-o broșură apărută de curând istoricul și însemnatatea acestui tricolor pentru poporul român din Bucovina. Originea tricolorului pentru România din monarchia austro-ungară, dl Sbiera o găsește în anii de revoluție dela 1848 și 1849, când mai întâi Ardeleanii și pe urmă și Bucovinenii au ridicat o flamură proprie, drept simbol al libertății naționale și al credinței neînfrânte către dinastia habsburgică. Colorile flamurei acesteia erau la început: vînătre, roșu, alb, cari alcătuiau o parte din însemnele eralnice vechi ale Transilvaniei. România însă, văzând că Maghiarii răsăriti împotriva Tronului aveau și ei coloroare, albă în tricolorul lor, au înlocuit-o cu cea galbenă și au stabilit astfel tricolorul de astăzi. Partea aceasta întregitoare au luat-o din tricolorul negru-galben al Austriacilor, arătându-și și prin acest procedeu identitatea către Imperatul. De atunci până azi colorile acestea s-au păstrat.

**Nenorocire.** În ziua de Crăciun două femei și cu un băiat din Alt-Ausse voiau să treacă peste un lac înghețat. Când au fost pe la mijlocul lacului, gheța s'a spart și toți trei s'a inecat.

**Fabrica de mașini** din Berlin, care poartă numele Hoppe, a ars până în temelii, dimpreună cu toate mașinile ce se aflau în ea. Peste 600 de lucrători au rămas fără pâne colorată acestea s-au păstrat.

**Dramă familiară.** Muncitorul Alexander Dez-đan Hodinezó-Vásárhely s'a dus zilele trecute la casa părintească a soției sale, care l'a părăsit, pentru a cerca o duce-o earești cu sine. Dar n'a aflat-o acasă, ci numai pe un fiori al lor, ca de vre-o 19 ani. El de mănie a început a strica mobilele de prin casă. Feciorul l'a rugat să aibă pace, dar n'a voit să-i dea ascultare. Atunci a venit și celălalt fecior și amândoi au bătut apoi grav pe bătrânu lor tată.

**O vînătoare de vultur.** Mercuri în 20 Decembrie n. un vultur rănit și-a luat sbrul spre stația de sud a Viciei. Aci s'a așezat sub un car. Lucrătorii văzându-l au vîzut să-l prindă, dar el a sbrut pe coperisul unei case din apropiere, unde totuși a fost prins, căci nu mai avea putere de sbrat. Aripile lui sunt de aproape 3 metri. El va fi dăruit grădinei de animale din Schönbrunn.

**Sinucidere.** Comptabilul comitatului Zombor, Eugen Kanyó, a fost osândat la temniță pentru un duel avut de curând cu un ofițer. După ce și-a împlinit pedeapsa, el încă în acea seara s'a dus într-o cafenea, unde de nou a avut un schimb de vorbe cu un locotenent dela honvezi, care trăgând sabia i-a tăiat o urechie. Comptabilul de rușine s'a sinucis.

**O înmormântare țigănească, de cele prima!** În orașul Neuendorf l. Potsdam, a fost de curând o rară înmormântare țigănească. A murit primasul unei bănci, bătrân de 69 ani. Banda și-a așezat pe dada mort în curtea hotelului unde a căntat el mai mult. Fiindcă fusese meșter mare în jocul arcușului său, acum la moarte să și îmbulza orașul tot să-i vadă sicriul și prohodul și tot. Ce au făcut Țiganii dacă au vîzut că li-i apa la moară? Au pus taxă de intrare pentru cei ce vor să intre în curtea cu sicriul, să vază pe voda lor mort! 10 bani de cap de om. și au adunat o grămadă de pînje. Țigancele au făcut și ele bani, dând de noroc în jurul sicriului cu mortui.

Inmormântarea a fost de tot prima. Sicriul a fost dus pe cel dintâi car de morți din oraș. Înaintea lui mergea banda pe care o conduse vaivoda și căntă din cântările iubite ale reșposatului. După ei urma preotul cu corul bisericii, apoi sicriul, apoi Țiganii tânguitori, cu haine cernite și zdrănuite. Mai minunate erau fetele reșposatului, cari nu și se sărăcise și cernise numai hainele, ci și zgăriaseră cu unghiile tot obrazul, de durere, de erau toate roșii și sângerate...

In sicriu i-au pus lui Vodă Țiganii cerneală, peană și hârtie, ca să le scrie de pe cealaltă lume, nesmintit!

## FEL DE FEL

Un ovreu din Iași, având oare-care interes la tîrgul Herța, a plecat cu un căruș Român. Pe atunci nu erau căi ferate. Ajungând la o cărcină, aproape de marii codri ai Herții, vechiul cuib al hoților prin cari trebuia se treacă, după ce Românul își odichni caii, voi se plece, dar și fiind cam de cu seara, Ovreul zicea cu stăruință: — Badi Ivoni, stii că? Nu-i mergi pî codri lui Herțili, ești nopt; și mihi bati înimili cum limbili pî clopiti, las numai mergi iu tem chi ofii huțu-mai; acoli, nu-i faci la cap a niu baeluc.

Ha, ha, hal! Tare ești posnaș, jupâne Leibule! Da nu te mai teme și să n'ai habar, că doar ești cu mine. Si-apoi del chiar să se întempe una ca asta, da-o-ar bunul Dzeu, istaa... eram să zic: feri-oar Dzeu Sfânt. De, după cum și suntem în dalba primăvară, bărem și tu că mori într-o pădure mândră cu frunză verde, cu miros de flori, în cântul păsărilor, și del pare-mi-se că tot ar fi mai bine așa, decât să mori în tîrgul Cucului, în puturi și în murdărie.

— Stii că, badi Ivoni di chit cu puduri, di chit pasirile pî miros, și florile cu chintic, mai bini mori di chit a niu pisti balabusta niu, pisti chipchil a niu.

Sz. 5475—1899 tkvi.

(632) 1-1

## ÁRVERÉSI HIRDETÉMÉNY

A szászvárosi kir. jibíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az »Ardeleana« végrehajtásnak Számóilla Nicolae lui Krescun végrehajtás szenvendő elleni 100 frt tőkekötvetelés és járulékok iránti végrehajtás úgyében a débai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. jibíróság) területén levő Felkenyér község határán fekvő a felkenyéri 958 sz. tjszkbén A † 132, 133 hrsz. a. foglalt ingatlanra 176 frt, A † 1137, 1140 b. hrsz. a. fog. ingatla 43 frt, A † 1431, 1432/1 hrsz. a. fog. ingatl. 117 frt, A † 3939—3941, 3943, 3945 hrsz. a. fog. ingatla 11 frt, A † 1247/2 hrsz. ingatlanra 69 frt, A † 3631 hrsz. a. fog. ingatla 4 frt, továbbá az u. o. 1746 sztkben A † 1589. helyrajzi szám alatt foglalt ingatlanra 14 frt, ezennel megállapított kikiáltási árban az 1881. évi LX. t-cz. 156-ának alkalmazásával elrendelték.

A kérelemnek az 1086/2 hrsz. ingatlanra vonatkozó része elutasítatik, mert ezen ingatlanról a vajtási zálogjog már törültek.

Az árverés megtartására határidől 1900. évi március 10-ile napján d. e. 10<sup>1/2</sup> órákor Felkenyér község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozok tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t-cz. 170. §-a értelmében a bánpénnck a bíróságnál előleges elhelyezéséről kállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szászvárost, 1899. évi decembert hó 12-én. A kir. jibíróság mint tkvi hatóság.

Sóhalmi, kir. aljbíró.

**LOTERIA CASEI NAȚIONALE****Prospect.**

Asociația pentru literatură română și cultura poporului român, pe baza concesiunii acordate de On. Minister reg. ung. de finanțe cu ordinăriunea Nr. 49.522 din 27 Iulie 1899, arangiază o

**LOTERIE DE EFECTE,**

al cărei profit se va folosi pentru ridicarea unei Case naționale în Sibiu, în care se va instala un Muzeu istoric și etnografic român și Biblioteca Asociației, etc.

**Prețul unui bilet de loterie 1 coroană.****Câștiguri.**

1 câștig principal în val. cor. 10.000	= c. 10.000
1 " " " "	3.000 = " 3.000
2 câștiguri " "	1.000 = " 2.000
5 " " " "	500 = " 2.500
10 " " " "	200 = " 2.000
10 " " " "	100 = " 1.000
20 " " " "	75 = " 1.500
20 " " " "	50 = " 1.000
50 " " " "	20 = " 1.000
100 " " " "	10 = " 1.000
219 câștiguri "	25.000

Tragerea la sorti se va face în Sibiu la 31 Maiu 1900 st. n. în prezența unui notar public și a unui comisar politic.

Consemnarea câștigurilor se va publica la trei zile după tragere. Ridicarea lor se va face în decurs de 60 zile dela tragere.

Bilete de loterie se pot procura dela biroul Asociației în Sibiu (N.-Szeben, strada morii Nr. 8), și se vor vinde la toate băncile românești.

Sibiu, în Decembrie 1899.

*Comisia loteriei.*

Redactor responsabil: Petru P. Barițiu

**Convocare.**

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii »Corvineana«, societate pe acții, să îndemnează în virtutea §-lui 19 din statute la

**a IV-a adunare generală ordinară**

care se va ține în Hunedoara la 11 Februarie st. n. 1900 la 2 ore p. m. în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul anual al direcției despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul anului al IV-lea de gestiune în special.

2. Raportul comitetului de supraveghere.

3. Darea absolutorului direcției și comitetului de supraveghere.

4. Decizia asupra împărțirii profitului curat, realizat în anul al IV-lea de gestiune.

5. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcției și ai comitetului de supraveghere pe anul de gestiune 1899 și pentru viitor.

6. Intregirea postului de cassier devinut vacant prin moarte.

7. Intregirea unui loc devenit vacant în direcție.

8. Alegerea comitetului de supraveghere pe un nou period de 3 ani.

9. Eventuale propunerile ivite în cadrul §-lui 28 din statute.

10. Exmiterea alor 2 acționarii pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sunt rugați a-si depune, în intențul §-lui 20 din statute, la cassa institutului, acțiile eventuale documentele de plenipotență, cel mult până în 10 Februarie st. n. 1900.

Hunedoara, Decembrie 1899.

*(630) 2—2 Directiunea.*

Sz. 5431/1899. tkvi.

(631) 1—1

**Arveresi hirdetményi kivonat.**

A szászvárosi kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Opinkár Avram végrehajtatónak Baciu Ioan lui Ioan végrehajtást szenvedő elleni 22 frt tőkekötelés és járulékkal iránti végrehajtási ügyében a déval király törvényszék (a szászvárosi király járásbíróság) területén levő, Felkenyér községen fekvő, a felkenyéri 49 számu törökben A + 84/2 hrsz. ingatlanra 18 frt, A + 457, 458. hrsz. ingatlanra 396 frt, A + 933—210 hrsz. ingatlanra 16 frt, A + 1718, 1720. hrsz. ingatlanra 16 frt, A + 1881, 1882. hrsz. ingatlanra 64 frt, A + 1754—1756 hrsz. ingatlanra 33 frt, A + 1846 hrsz. ingatlanra 36 frt, A + 3182, 3183 hrsz. ingatlanra 116 frt, A + 4203 hrsz. ingatlanra 7 frt, A + 4311 hrsz. ingatlanra 53 frt, A + 4488 hrsz. ingatlanra 89 frt, A + 5068 hrsz. ingatlanra 15 frt, az u. o. 520 számu törökben A + 933/270 hrsz. alatt foglalt ingatlanra 1 frt, és az u. o. 570 számu törökben A + 1862

hrs. alatt foglalt ingatlanra 7 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban, az 1881. évi LX. t.-cz. 156 §-nak alkalmazásával elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi március hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Felkenyér község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírból a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánpéntznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szászvároson, 1899. decembrie hó 12-én.

A kir. jbir. tkkvi hatósága.

Sóhalmi,  
kir. albiró.

**A**trag binevoitoarea luare aminte asupra prăvăliei mele bogat provăzută cu tot felul de MARFĂ DE MANUFACTURĂ pentru trebuințele de casă, și anume:

BUMBAC DE BĂTUT și ATĂ DE URZIT, aduse din cele mai bune fabrici, se pot căpăta cu prețuri foarte ieftine la subscrișul.

Totodată aduc la cunoștința celor-ce au trebuință, că pregătesc în timp scurt și cu preț moderat

● ● ● Haine de CĂLUŞERI ● ● ●

pe cari le vînd, le dau în folosință, ori, la cerere, le fac anume.

Cu deosebită stimă

**Ion Lazaroiu,**

negustor în Orăștie (Szászváros).

Tipografia aceasta este provăzută cu cele mai bune mijloace technique și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în poziție de a putea executa ori-ce comande prompt și cu acurateță, precum: Opuri

„Minerva“ inst. tipografic, societate pe acții în Orăștie  
și broșuri, placante, bilete de logodnă și cununie, carte și epistole, couverte în toată mărimea, note, circulare și preț-curenturi, bilete de vizită, după registre și imprimate pentru toate speciile de serviciuri, bilanțuri, compturi, adrese și anunțuri. Tipărituri de tot felul pentru băncile românești. Asigurăm totodată pe cei-ce binevoesc a ne onora cu comandele d-lor, că pe lângă promptitudine și acurateță, ne vom nisui ca lucrările săvîrșite în această tipografie, să fie lipsite și de erorile de tipar.

Preturi foarte moderate!

Comande din afara se efectuesc repede!

„MINERVA“, institut tipografic în Orăștie.

BIBLIOTECA CENTRALĂ  
SIBIU